

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 47/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Marcelom Ružarovským, advokátom, A. Žarnova 11C, Trnava, proti oznámeniu Okresného súdu Trenčín č. k. 22Cb/11/2023-162 zo 7. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 5. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) oznámením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) č. k. 22Cb/11/2023-162 zo 7. októbra 2025 (ďalej len „napadnuté oznámenie“). Navrhuje napadnuté oznámenie zrušiť, vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a domáha sa priznania náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 22Cb/11/2023-127 z 15. januára 2025 (ďalej len „uznesenie z 15. januára 2025“) zaviazal sťažovateľa (v procesnom postavení žalobcu) zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie v sume 10 722,50 eur. Právoplatnosť a vykonateľnosť nadobudlo 1. februára 2025 (pretože sťažovateľ proti nemu nepodal sťažnosť a nepodal ani žiadosť o oslobodenie od platenia súdneho poplatku).

3. Sťažovateľ okresnému súdu doručil 29. septembra 2025 žiadosť o oslobodenie od platenia súdneho poplatku za podané odvolanie. Na túto žiadosť okresný súd reagoval vydaním napadnutého oznámenia. V ňom okresný súd poukázal na dátum nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti

uznesenia z 15. januára 2025. Ďalej uviedol, aké povinnosti z toho sťažovateľovi vyplývajú (uhradenie súdneho poplatku), že ide o záväzné rozhodnutie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje, že nikdy nenamietal, že mu bola okresným súdom uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. Podľa jeho názoru má však uznesenie z 15. januára 2025 len charakter procesného rozhodnutia, ktorým súd nie je automaticky viazaný po zvyšok konania, a nezakladá tým prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Poukázal na to, že v priebehu konania môže dôjsť k nezavinenému zhoršeniu majetkových a príjmových pomerov sporovej strany, preto je dôvodné, aby na túto okolnosť bolo možné riadnym spôsobom reagovať. Tvrdí, že má právo na to, aby sa o jeho žiadosti o oslobodenie od platenia súdneho poplatku rozhodlo a v prípade nevyhovenia jeho žiadosti má právo na to, aby mu bolo oznámené, z akých dôvodov jeho žiadosti nebolo vyhovené. Dodal, že zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva, že súd nemôže konať a rozhodnúť o oslobodení od platenia súdneho poplatku po tom, čo bol vyrubený. Podľa sťažovateľa neexistuje zákonná prekážka, pre ktorú sa okresný súd nemohol zaoberať jeho žiadosťou. Riadnym vybavením podľa sťažovateľa nie je možné chápať vydanie napadnutého oznámenia.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým oznámením.

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. V prvom rade ústavný súd poukazuje na § 122 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavnú sťažnosť môže podať osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody. Teda jednou z hlavných požiadaviek pre uskutočnenie ústavnoprávneho prieskumu je existencia spôsobilého predmetu tohto prieskumu.

8. V danom prípade však napadnuté oznámenie nepredstavuje takýto (zákonom o ústavnom súde predpokladaný) spôsobilý predmet prieskumu. Nejde totiž o rozhodnutie či iné opatrenie (alebo iný zásah). Napadnuté oznámenie má len charakter súdom „poskytnutej informácie“ o tom, že v dôsledku nepodania sťažnosti, prípadne žiadosti o oslobodenie od platenia súdneho poplatku sťažovateľom v určenej lehote, nastala zákonom predpokladaná skutočnosť (právoplatnosť a vykonateľnosť uznesenia z 15. januára 2025). Nespôsobilý predmet prieskumu tak má za následok nedostatok právomoci ústavného súdu na prerokovanie tejto veci.

9. Nad rámec už uvedeného ústavný súd dáva do pozornosti, že sťažovateľ žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov až po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia z 15. januára 2025. Preto odkazuje aj na zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov. Tento zákon v § 4 ods. 11 uvádza, že justičná pokladnica môže na písomnú žiadosť povinného, ktorý nemôže svoj dlh riadne a včas plniť, uzavrieť s povinným písomnú dohodu o splátkach alebo o odklade platenia. V dohode o splátkach alebo o odklade platenia sa povinný zaviazne zaplatiť súdnu pohľadávku naraz vtedy, ak nezaplatí niektorú splátku včas alebo ak sa zlepšia jeho ekonomické alebo sociálne pomery. Zároveň justičná pokladnica podľa § 4 ods. 13 môže zo závažných dôvodov na písomnú žiadosť povinného celkom alebo čiastočne odpustiť pohľadávku nepresahujúcu šesťnásobok minimálnej mzdy ak – a) pohľadávka nevznikla v súvislosti so spáchaním úmyselného trestného činu, za ktorý bol povinný právoplatne odsúdený, b) povinný nemá voči správcovi inú pohľadávku. Sťažovateľ sa okrem toho môže brániť aj štandardnými postupmi v rámci exekučného konania.

10. Ústavný súd navyše uvádza, že žiadosť o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov je konštitutívny inštitút. Sťažovateľ tak svoju prípadnú žiadosť môže súdu adresovať len do budúcnosti, teda len vo vzťahu k prípadnému ďalšiemu súdnemu poplatku udelenému sťažovateľovi (nie je možné sa takouto žiadosťou domáhať spätne zrušenia už udelenej poplatkovej povinnosti).

11. S poukazom na všetko uvedené preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

12. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2026

Libor Duľa
predseda senátu